

علی حجتی کرمانی

«انگیزه‌های تاریخی فاجعه»

۴۸۲

تمدنی بر اساس

استثمار توده‌ها!

جالب توجه آنکه: استعهار مجرم برای اثبات شایستگی خود به
نظریه داروین متوسل می‌شدند!

«امپریالیسم» در سطح جهانی آن برمیخوردید
و در این صورت دیگر هیچگونه اطمینانی به دوام
و جذبه تمدن قرن نوزدهم باقی نی ماند.
جدیده‌خارجی و ظاهری این تمدن بسیار ذی‌اولاد لکش
بود؛ اما قلب آن بیماروفاصل. انجطاط و اضمحلال،
همچون خورهای انداخل نیروی حیاتی این تمدن را
که بر اساس استثمار توده‌های ابرفاهه هرچه بیشتر طبقات
بالا استوار بود، نایاب می‌ساخت.

ادیات‌علوم و صنایع ظرفیه، ترقی فراوان کرد.
و در بیشتر کشورهای اروپائی به ویژه در آلمان

قرن نوزدهم فرن شکاف‌گی تمن اروپائی بود.
علوم هزاران دیبله برای کم کردن کار و رسمت انسان
قریم‌ساخت. زندگی طبقات مرتفع، مطبوع و با
فرهنگی بیشتر و بکثر احتمام رضایت و خودبستندی
و بن پروری تدریم ارزیابی به وجود آمد.

چنین بمنظور میرسد که این وضع دوام خواهد
داشت و از این پیروزی بپروردی دیگر پیش خواهد
رفت، اما اگر به عذر این سلطان نگاه می‌کردیم در آن،
هیجان‌ها و ایام‌ایهای بزرگ‌و شگفت انگیز و مناظر
نامطروع فراوان می‌شدید.

با این نعمت و غورزی ای چهره کریه و سفال

و ایگستان و فرانسه، شاعر ان و نو سندگان و داشمندان
و صنعتگرانی بوجود آمدند که نظر ایشان خود قرون
گذشته کمتر دیده بشد.

ادیبات در قرن نوزدهم از لحاظ سیاست‌خواهی ای که
شاعران و نویسندها در شاعری و ترسانگان اخبار
کردند، اهمیت پژوهی یافت. مثلاً در اوائل قرن
نوزدهم ادبیات فرانسه صورتی دیگر را
جاءه اشرافی بدینه، شرعاً و ادب که ناچار و نویسندگان
تجاه و نوایگران اختصاص داشت، در دسترس عامة
قرار گرفت.

از جمله نویسندها و نویسندهای بزرگ این قرن که
در ترویج سبک «زمانتنی» و مرانداختن سبک کلاسیک
در ادبیات پیشگام بودند، عیاد تندر : «لامارکین»،
«وینکوو هو گو»، آنرددوبن و آنفردموسه.

پس از آنکه ادبیات اروپا، بسط ظهور رمانیم،
رنگیده بگرفت، در تاریخ نویسی نیز تغیراتی
پیدا شد. مورخان مطالعه‌دار احوال اجتماعی و روحی
و اخلاقی و مزد ذندگی پیشینان را بر ذکر حوصل
و شرح منازعات و بیان دستیں سیاسی مقصد
شروع نهند...

پیشرفت علم:
با آنکه ادبیات در بسیار قرن نوزدهم ترقی پسند
کرد، اما از لحاظ تاریخی در این مرحله پایه علم

آن مبتداست، زیرا «همه تین اکتشافات و اختراعات
علمی به این اختراع کشی و ماشین بخار و تلگراف
و کشیفات شبکی، که فردگانی بشر را بکاره

با توسل به نظریه دادوین چنین پذاشتند: «همچنانکه
در قلمرو حیوانات فوی بر ضعیف سلط دارد، در
جامعه انسانی نیز گروههای گزیده مردم اکهاد صفات
روانی و قدری خاصی بهره‌مند هستند، حق سلط
بر سایر افراد بشرط دارند...»

بدینترتیب ملاحظه میکیم که علمیه علمی که
باید حد درصد در آزمایشها و مخطبهای داشت
موزده بود و بررسی فرازگیرد، چنگو نه دادستایز میباشد
با ازان حرجهای واقعی مشود و ماجدهار نهایی پشوونه
جنایت و تجاوزات، همان روزگار فرازگیرد؟

تفصیدیم عوض میشود یا نه؟

اسامی خارجی مفاهیمه عوض میشود:

اطلاق اصناف اعلام کرد که تهادریک صورت اجازه صدور با تجدیدبرانه
کسب، داده میشود. و آن موقعي است که برای مفاهیمه یک نام فارسی اصل
و زبانی و مناسب، انتخاب کنند و در غیر آین صورت به هیچ وجه برانه کسب داده
نمیتوانند.

(جواند)

* * *

تفصید اسامی خارجی مفاهیمه عوض میشود شد،
و اطلاق اصناف رسماً حرفش را پس گرفت.

(جواند)

مکتب اسلام: «و خلاصه تفصیدیم که آیا عوض میشود یا نه؟ گویا فکر
گردند که انشان قاطعه‌ها اسامی خارجی، نشان عقب ماندگی است شايد
هم ملاحظه احصایات «غرب زده‌ها» ا کردند.

۱- تاریخ عومنی عالم ج ۶ (تاریخ قرن نوزدهم و معاصر) آبرماله - ذول ایزاك نترجمه:
نصرالله الشیخی.

دیگر گون ساخت، جملگی اذ آنار تقدیم اول قرن نوزدهم
است در میان پرورگوین داشمندان، باشد از ایصال

فیو قنی «القلیسی نام بر کفایار و جاذبه عومنی را
کشید کرد. و توصیع داد که چنگو به اهاء و ذوزارت
و سقوط میکند، و امکان این قانون و قوانین چنگو
که کشف شد چنگو نیکی هر کات خوردشید و سناوار گان
را نیز تحریج کرد...»

بالآخر، پیشنهادها و کنفلیات مختلف علمی دروح
علوم بر تعیینات عششک در جامد کلابای علیه کرد میگردد
نمی شد نظریات علمی را تایی کرد و نایاب ساخت
و هواداران آن را به آتش اکتکند. بسیاری از داشمندان
با حوصله و برداشی کار و آزمایش برداختند
بدینترتیب علم و دانش روحیه کمال می‌رفت.

در اواسط این قرن شخصی بنام «چارلز داروین»
کتاب «اصل ا نوع» را منتشر ساخت که همچون
ذلکهای افکار مردم را نیکان داد، وی همچند بود که
ای را جو انسان به یک چشم مدل می‌شوندو این نیکان
روش عادی نکامل است.

«اندیخاب طبیعی» و «آقای اصلاح» دیگر از
جمله اخراجات اصلی و معمولی مردم کوچه و بازار شد
و اصلاح «حلقه‌گشته» برای سیروی ای و مردم انسانی و مطالعات فرنگی

علمی

مودود

پیش از جای این مکتب ای و مسخر کنی را پیدا کرد و